

DECIZIE

16 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavrilă, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Mușuc Alexandru Gheorghe, născut la 23 septembrie 1990, domiciliat în mun. Chișinău, str. Gintă Latină 21, ap.177,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.02.2015-10.08.2015;

Instanța de apel: 07.10.2015-19.11.2015;

Instanța de recurs: 08.02.2016-16.03.201;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 10 august 2015, a fost încetat procesul penal în cauza privind învinuirea lui Mușuc Alexandru de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2), lit. c), d) Cod penal în legătură cu faptul că există o hotărîre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceiași faptă de încetare a urmăririi penale.

2. Pentru pronunțarea sentinței instanța de fond a reținut că, Mușuc Alexandru este învinuit de faptul că, la 29 august 2013, aproximativ la 20.40 min, ofițer de sector al sectorului de poliție nr. 6 al Inspectoratului de poliție Botanica, Mușuc Alexandru Gheorghe, fiind informat prin intermediul unității de gardă, despre situația de conflict familiar, apărută la domiciliul Lidiei Pleșco, situat pe adresa mun. Chișinău, or. Dobrogea, str. Decebal 2, ap. 72, între proprietară și fiica acesteia Pleșco Natalia, s-a deplasat la adresa indicată, documentînd cazul.

Ulterior, la 02 august 2013, ora 14:00 min., aflîndu-se în incinta sectorului de poliție nr. 6 al Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de poliție a municipiului Chișinău, a Inspectoratului General de Poliție, îndeplinindu-și

obligațiunile sale de serviciu, întocmind procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 02273064 în privința lui Pleșco Natalia de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod Contravențional, aplicându-i sancțiunea în limitele acestui articol în mărime de 30 u.c. (echivalentul a 600 lei), a însușit în mod ilegal de la Pleșco Natalia bani, fără a preîntîmpina contravenienta despre posibilitatea achitării amenzii jumătate în termen de 72 de ore, a solicitat de la aceasta să-i transmită suma de 600 lei pentru achitarea ulterioară a amenzii, bani care au fost încredințați și acaparați de către ofițerul de sector al sectorului de poliție nr. 6 al Inspectoratului de poliție Botanica al Direcției de poliție a municipiului Chișinău, a Inspectoratului General de poliție, Muștuc Alexandru, trecîndu-i în așa mod în proprietatea sa.

În consecință, sancțiunea contravențională a fost încasată de la Pleșco Natalia în mărime deplină de către executorul judecătoresc, cu achitarea suplimentară a cheltuielilor de executare, cauzîndu-i în așa mod lui Pleșco Natalia o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 1350 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul care a solicitat admiterea apelului, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care cet. Muștuc Alexandru să fie pedepsit, în baza art. 191 alin. (2) lit. c), și d) Cod penal, cu pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul autorităților publice pe un termen de 3 ani.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de judecată neîntemeiat a aplicat prevederile art.391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, facînd referință la Hotărîrea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015;

- instanța de fond neîntemeiat și-a motivat soluția precum că, anularea ordonanței procurorului în procuratura sect. Botanica Petrușcă Sergiu din 03.09.2014 de clasare a cauzei penale cu aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal este contrară legii, deoarece ordonanța Prim Adjunctului Procurorului General din 13.11.2014, este adoptată și motivată în conformitate cu prevederile art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală;

- alin. (4) al art. 287 Cod de procedură penală, este aplicabil situațiilor cînd ordonanțele de încetare a urmăririi penale sînt adoptate legal, însă, în cazul dat, din motivarea ordonanței din 13.11.2014, reiese că caracterul legal al hotărîrii procesuale (ordonanța de clasare din 03.09.2014), se exclude;

- instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 52 alin. (2) pct. 2) și 299¹ Cod de procedură penală, care oferă dreptul procurorului ierarhic superior de a anula actele ilegale ale procurorului ierarhic inferior;

- ordonanța din 03.09.2014 de clasare a cauzei penale cu aplicarea

prevederilor art. 55 Cod Penal în privința lui Muștuc Alexandru, nu poate fi considerată o hotărâre definitivă din momentul adoptării, deoarece aceasta poate fi atacată procurorului ierarhic superior, în condițiile art. 299¹ Cod de procedură penală, și ulterior, în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, judecătorului de instrucție.

Potrivit cerințelor stabilite în aceste prevederi nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceleiași stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui stat, în acest fel, garantându-se interdicția judecării de două ori pentru aceeași faptă.

Astfel, regula enunțată supra, protejează persoana achitată ori condamnată în urma unui proces penal de rejudecare a aceluiași fapte. Măsura clasării cauzei penale cu aplicarea în cazul în speță a prevederilor art. 55 Cod Penal, nu este o măsură definitivă, întrucât ea este supusă controlului ierarhic și nu poate fi asimilată unei hotărâri definitive.

Reluarea urmăririi penale nicidecum nu presupune că persoana este urmărită de mai multe ori, deoarece suntem în prezența uneia și aceleiași urmăririi penale, desfășurate în cadrul aceleiași cauze penale, care, de fapt, nu a fost pornită din nou, repetat, dar pur și simplu a fost reluată.

Prin urmare, procedura reluată nu este altceva decât continuarea primei proceduri, iar o astfel de situație nu contravine principiului „non bis in idem”.

Referitor la Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14 mai 2015 prin care a fost declarată neconstituțională norma prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, a menționat că, potrivit art. 28 alin. (2) al Legii nr. 317 din 13.12.1994 cu privire la Curtea Constituțională rezultă că, *actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale devin nule și nu se aplică din momentul adoptării hotărârii respective a Curții Constituționale*.

Astfel, rezultă că, efectele recunoașterii neconstituționalității prevederilor art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală se răsfrâng asupra situațiilor de fapt nu de la momentul stabilirii circumstanțelor de drept, ci din momentul adoptării textului legal pus în discuție.

Dat fiind faptul că, actul procedural a fost întocmit la 13.11.2014, este evident că acesta nu cade sub incidența normelor menționate și, respectiv, instanța incorect a ajuns la concluzia sa de încetare a procesului penal, iar efectul retroactiv nu se aplică în asemenea situații, fapt care reiese din prevederile art. 28 alin. (2) al Legii cu privire la Curtea Constituțională.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2015, a fost respins ca nefondat apelul procurorului și menținută sentința.

4.1. Instanța de apel a conchis că instanța de fond analizând cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor just a dedus că cauza penală urmează a fi încetată în legătură cu faptul că există o hotărîre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de încetare a urmăririi penale.

Din analiza materialelor cauzei penale s-a constatat cu certitudine că la 19 decembrie 2013 prin ordonanța Procurorului Procuraturii Botanice a fost începută urmărirea penală privind săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal (f.d.-1)

Prin ordonanța Procurorului Procuraturii Botanice Potîngă Veaceslav din 04 august 2014 a fost pus sub învinuire Muștuc Alexandru și i-a fost încredințată infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal. (f.d.-63)

Prin ordonanța Procurorului Procuraturii Botanice Petrușcă Sergiu din 03 septembrie 2014, urmărirea penală a fost încetată liberîndu-l de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă contravențională. (f.d.-84-87)

La 04 septembrie 2014 Muștuc Alexandru a achitat amenda stabilită. (f.d.-91)

La 13 noiembrie 2014 prin ordonanța Procurorului General Adjunct în temeiul art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală a fost anulată ordonanța procurorului din 03 septembrie 2014 privind încetarea urmăririi penale și a fost dispusă reluarea urmăririi penale.

Colegiul penal a considerat că instanța de fond corect a reținut faptul că ordonanța Procurorului General Adjunct din 13 noiembrie 2014 prin care a fost anulată ordonanța procurorului din 03 septembrie 2014 privind încetarea urmăririi penale și a dispus reluarea urmăririi penale, a fost adoptată în baza art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, normă legală care a fost declarată neconstituțională prin Hotărîrea Curții Constituționale nr. 12 din 14 mai 2015.

Totodată, corect instanța de fond a declarat nulă în temeiul art. 51 alin. (4) Cod de procedură penală ordonanța Procurorului General Adjunct din 13 noiembrie 2014 prin care a fost anulată ordonanța procurorului din 03 septembrie 2014 privind încetarea urmăririi penale și a dispus reluarea urmăririi penale precum și actele procesuale care o succed.

Astfel, instanța de apel soluționînd chestiunea cu privire la răspunderea penală a inculpatului în baza articolului 191 alin.(2), lit.c) și d) Cod penal, a ajuns la concluzia că prima instanță corect a constatat existența temeiului legal privind încetarea procesului penal deoarece există o hotărîre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane, pentru aceeași faptă, de încetare a urmăririi penale.

5. Împotriva deciziei menționate recurs ordinar declară procurorul, care invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului a invocat aceleași motive ca și în apel descrise la pct.3 a prezentei decizii, suplimentar a mai indicat că:

- art.3 Cod de procedură penală stipulează că în desfășurarea procesului penal se aplică legea care era în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească. Legea procesual penală poate avea efect ultraactiv, adică dispozițiile ei, în perioada de tranziție la o nouă lege procesul penal pot rămâne aplicabile acțiunilor procesuale reglementate de legea nouă. Caracterul ultraactiv se stipulează în legea nouă;

- potrivit art.251 alin. (4) Cod de procedură penală, la prezentare materialelor de urmărire penală, nici inculpații, nici apărătorii acestora nu au invocat faptul efectuării unor acțiuni procesuale în afara termenului urmăririi penale și nu au înaintat obiecții asupra ordonanței de reluare a urmăririi penale din 13.11.2014 și nici nu atacat în modul prevăzut de art.313 Cod de procedură penală actele procedurale emise de organul de urmărire penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, se invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar.*

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că nici unul din temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În acest context, verificînd alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de respingere a apelului declarat de procuror, cu menținerea sentinței de încetare a procesul penal în privința lui Muștuc Alexandru învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2), lit. c), d) Cod penal în legătură cu faptul că există o hotărîre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de încetare a urmăririi penale, a respectat întocmai prevederile legale,

adoptînd o soluție corectă.

Colegiul a statuat asupra acestei concluzii reieșind din următoarele considerente:

- prin ordonanța Procurorului Procuraturii Botanica din 19.12.2013 a fost începută urmărirea penală în privința lui Muștuc Alexandru privind săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal (f.d.1);

- prin ordonanța Procurorului Procuraturii Botanica, Potîngă Veaceslav, din 04.08.2014 a fost pus sub învinuire Muștuc Alexandru și i-a fost încriminată infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal (f.d.63);

- prin ordonanța Procurorului Procuraturii Botanica, Petrușcă Sergiu, din 03.09.2014, urmărirea penală a fost încetată liberîndu-l pe Muștuc Alexandru de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă contravențională.(f.d.84-87);

- la 04.09.2014 Muștuc Alexandru a achitat amenda stabilită (f.d.91);

- prin ordonanța Procurorului General Adjunct din 13.11.2014, în temeiul art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală a fost anulată ordonanța procurorului din 03.09.2014 privind încetarea urmăririi penale și a fost dispusă reluarea urmăririi penale, din motiv că fapta comisă de către Muștuc Alexandru urma a fi calificată în baza infracțiunii prevăzute de art.191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal și nu de art. 327 alin.(1) Cod penal (f.d.94-96);

- prin ordonanța Procurorului în Procuratura sect. Centru, Eugeniu Gore din 13.02.2015 lui Muștuc Alexandru i-a fost înaintată învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal (f.d.99)

În primul rînd, făcînd o analiză în retrospectivă a ordonanțelor emise, relevant este de menționat că, ordonanța procurorului General Adjunct din 13.11.2014 prin care a fost anulată ordonanța procurorului din 03.09.2014 privind încetarea urmăririi penale și dispusă reluarea acesteia, a fost adoptată în baza art.287 alin. (1) Cod de procedură penală, normă legală care a fost declarată neconstituțională prin Hotărîrea Curții Constituționale nr.12 din 14 mai 2015.

Față de cele ce preced, Colegiul amintește că:

1. potrivit art. 7 alin. (6) Cod de procedură penală hotărîrile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sînt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal, or în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească;

2. potrivit art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale

penale ce nu poate fi înlăturată decît prin anularea aceluia act. Nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Astfel, la 10.08.2015, dată a adoptării sentinței, Hotărîrea Curții Constituționale nr.12 din 14 mai 2015 era în vigoare.

Prin urmare, instanțele de fond corect au constatat că, ordonanțele de reluare a urmăririi penale și punerea sub învinuire contravin prevederilor art.6 pct.44, art.22 alin.(2), 287 alin.(4) Cod de procedură penală, art.4 Protocolul 7 al CEDO și art.7 alin.(2) Cod penal, conform cărora hotărîrea organului de urmărire penală de scoatere a persoanei de sub urmărirea penală sau de încetare a urmăririi penale, precum și hotărîrea judecătorească definitivă, împiedică reluarea urmăririi penale, punerea sub o nouă învinuire mai gravă pentru aceeași persoană, pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor cînd fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărîrea pronunțată și nimeni nu poate fi supus urmării penale și pedepsei penale de mai multe ori pentru una și aceeași faptă.

Totodată, Colegiul reține și faptul că, concluziile conținute în ordonanțele de reluare a urmăririi penale din 13.11.2014 și punerea sub învinuire din 13.02.2015 nu au fost motivate în coraport cu prevederile pct.7 și 8 a Hotărîrii Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin. (6) art. 63 din Codul de procedură penală, nr. 26 din 23.11.2010, conform cărora *”pentru ca organul de urmărire penală să poată relua urmărirea penală, legislatorul, la alin. (4) art. 287 Cod de procedură penală, a stipulat că această acțiune se admite numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente de natură să afecteze hotărîrea pronunțată. Acestea sînt unicele circumstanțe, în care intervine derogarea de la principiul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă, consacrat de art. 4 din Protocolul nr. 7 CEDO și art. 22 Cod de procedură penală, care la alin. (2) prevede derogările admisibile. Numai o astfel de interpretare a dreptului de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă este în concordanță cu art.21 din Constituție, care stipulează obligația statului de a asigura toate garanțiile necesare apărării persoanei în cadrul procesului judiciar și alin.(1) art. 16 din Constituție privind îndatorirea primordială a statului de a respecta și ocroti persoana”*.

Referitor la argumentul recurentului că prevederile alin. (4) art. 287 Cod de procedură penală, sînt aplicabile situațiilor cînd ordonanțele de încetare a urmăririi

penale sînt adoptate legal, însă, în cazul dat, din motivarea ordonanței din 13.11.2014, reiese caracterul ilegal a ordonanței de clasare din 03.09.2014 pe motiv că fapta comisă de către Muștuc Alexandru urma a fi calificată în baza infracțiunii prevăzute de art.191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal și nu de art. 327 alin.(1) Cod penal și că ordonanța menționată nu are caracter definitiv, Colegiul reiterează că:

- principiului *non bis în idem*, impune autoritățile publice competente nu doar interdicția de a judeca repetat o persoană, dar și interdicția de a urmări penal de mai multe ori persoana pentru aceeași faptă;

- pronunțarea și intrarea în vigoare a unei sentințe judecătorești sau emiterea unei hotărîri de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale împiedică reluarea urmăririi penale, punerea sub o învinuire mai gravă sau stabilirea unei pedepse mai aspre pentru aceeași faptă săvîrșită de aceeași persoană;

- principiului *non bis în idem* urmează a fi aplicat numai atunci cînd a fost emis un act cu caracter definitiv, fie ca este vorba de ordonanțata de încetare a urmăririi penale, de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărirea penală, fie de o hotărîri judecătorească definitivă.

Deci, ilegalitatea ordonanței de clasare din 03.09.2014 nu și-a găsit confirmare, or, Colegiul la acest capitol va face trimitere și la hotărîrea CEDO din 04.08.2015 în cazul Stoianova și Nedelcu vs. România, în care s-a constatat: ”.... *dacă redeschiderea urmăririi penale a fost ordonată pe motivul că ancheta inițială nu a fost completă, în acest caz, asemenea lipsuri din partea autorităților nu pot fi imputate reclamantilor și ar trebui în concluzie să-i plaseze pe aceștea într-o situație defavorabilă.*”

Totodată, în hotărîrea CEDO în cauza Ștefan vs. Romania din 06.04.2010 este clar specificat că: ”*procurorul are obligația de a reflecta pretenziile erori înainte de pronunțarea unei hotărîri definitive, iar statul este cel care trebuie să-și asume erorile comise de procuror și aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedură în cauză.*”

Pentru stabilirea semnificației sintagmei „*hotărîre definitivă*”, în raport cu reglementările juridice naționale, trebuie reținute interpretările date de legiuitor în art. 466 - 467 Cod de procedură penală. Astfel, reieșind din prevederile art. 467 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că hotărîrile judecătorești definitive și ordonanțele procurorului privind încetarea urmăririi penale prin care au fost aplicate sancțiuni în conformitate cu art. 285 alin. (10) Cod de procedură penală sînt obligatorii și au putere executorie, or inculpatul prin ordinul de încasare din 04.09.2014 a achitat amenda stabilită (f.d.91);

Deci, după cum s-a menționat, autoritatea de lucru judecat este considerat un principiu, exprimat prin *non bis in idem* - principiu care nu mai permite

declanșarea unei noi judecări cu privire la aceeași faptă și aceeași persoană, dacă acestea au făcut obiectul unei judecări pentru care există deja o hotărâre definitivă.

În ideea necesității conferirii unui caracter de stabilitate activității de justiție, s-a decis că hotărârile definitive sunt executorii și se bucură de autoritate de lucru judecat. În acest context hotărârea este considerată că reprezintă o expresie a adevărului, *res iudicata pro veritate habetur*, or în acest fel se asigură stabilitatea ordinii de drept.

La caz, Colegiul apreciază că, potrivit legislației procesual-penale naționale, ordonanța procurorului din 03.09.2014, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Muștuc Alexndru cu aplicarea în privința ultimului a unei sancțiuni contravenționale în conformitate cu art. 55 Cod penal, se echivalează cu o hotărâre definitivă și reprezintă autoritatea de lucru judecat.

Astfel, prin ordonanța Procurorului General Adjunct din 13.11.2014, adică peste două luni de la dispunerea încetării urmăririi penale în privința lui Țentiu V., s-a dispus anularea ordonanței 03.09.2014 și reluarea urmăririi penale, fără a fi invocate temeiurile exhaustive din art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, care permit reluarea urmăririi penale.

Având în vedere cele expuse și ținând cont de hotărârile Curții Constituționale cu privire la declararea neconstituționalității prevederilor art. 63 alin. (6) și art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală și de cele stipulate în art. 251 Cod de procedură penală, Colegiul conchide că, ordonanța de reluare a urmăririi penale, în cazul în care anterior a fost încetată urmărirea penală cu aplicarea unei sancțiuni în conformitate cu art. 55 Cod penal, nu este întemeiată pe circumstanțele prevăzute în art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală este lovită de nulitatea absolută și nu produce careva consecințe juridice.

Reieșind din sensul legislației procesual penale ordonanța de reluare a urmăririi penale și punere a persoanei sub învinuire nu este enumerată ca act de sesizare a instanței, or aceasta duce la terminarea urmăririi penale cu întocmirea rechizitoriului, care este prevăzut de lege ca act de sesizare a instanței, însă, la caz ordonanța de reluare a urmăririi penale din 13.11.2014 și ordonanța de punere sub învinuire din 13.02.2015 fiind lovite de nulitate absolută duc concomitent și la nulitatea rechizitoriului care are la bază ordonanțele menționate.

Prin urmare, reluarea urmăririi penale contrar cerințelor stipulate în art. 22 alin. (2) și art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, precum și celor din art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenție, urmează a fi considerată ca o încălcare a prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței prevăzute în art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală. Nulitatea reluării urmăririi penale, în cazul dat, poate fi invocată la orice etapă a procesului penal de către părți și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu.

Deci, se conchide că ordonanța prim-adjunctului Procurorului General din 13.11.2014 prin care s-a dispus anularea ordonanței din 03.09.2014 și reluarea urmăririi penale în speța dată este ilegală și lovită de nulitate absolută. Per contrاريو, ordonanța din 03.04.2014, prin care a fost încetată urmărirea penală în privința lui Muștuc Alexandru, cu aplicarea în privința ultimului a unei sancțiuni contravenționale în conformitate cu art. 55 Cod penal, produce efecte juridice și nu poate fi considerată ca fiind anulată.

Raportînd cele invocate supra la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent și anume art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu persistă în cauză or, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, astfel, argumentele expus în recurs sînt neîntemeiat și se resping, deoarece soluția criticată este una corectă, ce rezultă în deplină măsură de prevederile art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură - *sentința de încetare a procesului penal se adoptă în cazul cînd se constată că există o hotărîre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărirea penală sau de clasare a procesului penal*, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, în cauză penală în privința lui Muștuc Alexandru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 13 aprilie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun